

τὴν διαβεβάζωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως, μεθ' ἧς διατελώ

πιστὸς ὑμῶν φίλος

ΚΙΑΜΗΛ.

•Υ. Γ. Ἐπειδὴ μαυθάνω ὅτι ἔχετε ἀνάγκην μελῶν διὰ τὸ κόμμα σας μετὰ τὰς τελευταίας ἐν τῇ βουλῇ ψηφοφορίας, σᾶς στέλλω δύο χεῖρας, ἅς ἀπέκοψα σήμερον ἀπὸ ἑνα εὐνοῦχόν μου».

ΔΗΛ. (ἀποθέτων τὴν ἐπιστολὴν γράφει ἀμέσως τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν).

«Ἐξοχώτατε,

•Ἐδέχθην μετ' εὐγνωμοσύνης τὸ δῶρον. Χρημάτων τῶ ὄντι δὲν ἔχω ἀνάγκην, διότι οἱ πατέρες μας μᾶς ἐδίδαξαν νὰ ζῶμεν μὲ ἄρτον ξηρὸν καὶ λάχανα. Τὴν ταυθακοθήκην ἐσυλλαγίσθην νὰ τὴν δωρήσω εἰς κανένα ἐκ τῶν βοηθησάντων με ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸ εὐχάριστον γεγονός, ἀλλ' ἐφοβήθην μήπως κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν μεταστάσεων περιέλθῃ εἰς χεῖρας τοῦ κ. Λομβάρδου. Πολυτιμότεροι μοι ἦσαν αἱ δύο κεκομμέναι χεῖρες· τὴν μίαν ἀπέστειλα ἀμέσως εἰς τὸν Ἑθνικὸν Δεσμόν, διότι τὴν ὠφειλον, τὴν ἑτέραν φυλάττω διὰ μέλλοντά τινα ὄρμον.

Τῆς Υ. Ἐξοχότητος πιστὸς καὶ εὐγνώμων θεράπων
Θ. Π. ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΝΗΣ.

Υ. Γ. Σᾶς στέλλω μικρὸν ποσὸν διὰ νὰ φιλοδώρησθε ἐκ μέρους μου τὸν ἀτυχῆ εὐνοῦχον. Πέθανόν ὁ ταλαιπώρος νὰ ἔχη τέκνα».

ΣΤΡΕΨΙΘΩΓΕ

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ

ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν φονευθέντων καὶ πληγωθέντων Στρατιωτῶν.

Εἰς νέαν πάλιν πανήγυριν καλεῖται τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν σήμερον, τὴν ἐκκύβευσιν τοῦ λαχείου καὶ τὴν δημοσίαν διανομὴν τῶν κερδῶν.

Ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ ὑπερέβη τὰς προσδοκίας τῆς ἐφορευούσης ἐπιτροπῆς, ἥτις ἠναγκάσθη τρίς νὰ ἐκτυπώσῃ νέα γραμματῖα, ἀνελθόντα μέχρις ἑνδεκακασιχιλίων ἐν συνόλῳ, ν' αὐξήσῃ δὲ τοὺς κερδαίνοντας ἀριθμοὺς ἀπὸ τῶν ἀρχικῶς ὀρισθέντων 700 εἰς 1200.

Καὶ τὰ δύο ταῦτα εἶνε χαρακτηριστικώτατα φαινόμενα τῆς στοργῆς τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ πρὸς ἐκείνους, αἵτινες ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς Ἑλλάδος, διότι καὶ εἰς τὴν ἐκποίησιν τισούτων λαχνῶν καὶ εἰς τὸν πλουτισμὸν τῶν κερδῶν διὰ τῶσων δωρημάτων συνέτειναν ἀπασαί αἱ τάξεις, καὶ αὐταὶ αἱ μᾶλλον πενόμεναι, τὸ δὲ χρῆμα ὅπερ μέλλει ν' ἀνακουφίσῃ ταλαιπωρουμένους χήρας καὶ κλαίοντα ὄρφανὰ εἶνε ἀληθὴς καὶ γενικὸς ἔρως πάντων.

✱

Ἡ γενικὴ δ' εἰσφορὰ δωρημάτων ὑπὲρ τοῦ λαχείου κατέστησε ταῦτα τόσοσιν ποικίλα, τόσοσιν ἀνόμοια, τόσοσιν παράδοξα ἐν πολλοῖς, ὥστε ἡ διανομὴ αὐτῶν πολλὴν θὰ παρὰσχη τέρψιν σήμερον εἰς τοὺς θεατάς. Ἐτάχθησαν δὲ καὶ εἰς τοιαύτην σειρὰν κληρώσεως ὥστε μᾶλλον καταφανῆς θὰ φαίνεται ἡ ἀντίθεσις αὐτῶν.

Οὕτω μετὰ βαρύτιμον ἐργόχειρον κεντηθὲν ὑπὸ κρινο-

δακτύλων χαριέσσης κόρης θὰ ἔρχεται μεγάλη σιδηρὰ περόνη τοῦ μαγειρείου καὶ μετ' αὐτὴν φιάλη κιννίνης καὶ μετὰ τὴν κιννίνην συναλλαγματικὴ κουρέως ἀναδεχομένου νὰ ξυρίζῃ ἐπὶ διμηνίαν δωρεάν τὸν κηλότυχον κομιστήν, εἴαν ἔχη καὶ εἴαν δὲν ἔχη πώγωνα.

Τὸ δὲ ἀκκατάλληλον καὶ ἀσυμβίβητον τῶν κερδῶν πρὸς τοὺς κερδαίνοντας θὰ κορυφώσῃ ἐν πολλοῖς τὴν θυμηδίαν τοῦ κοινοῦ. Ὑποθέτομεν ἀδρανὴ δέσποιναν κερδαίνουσαν τὴν ὑπὲρ τῶν πεσόντων εἰσφορὰν τοῦ κουρέως, ὑποθέτομεν σεβάσμιον πρεσβύτην εἰς ὃν ἡ τύχη εἰνυϊκῶς παρέσχει πλεκτὰ ὑποδημάτια βρέφους, ἢ τόμον τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδίων», ὑποθέτομεν νεαρὸν κομψοῦμενον τιμώμενον διὰ μεγάλης κοχλιάρας τρυπητῆς καὶ παχὺν οἶνοπώλην ἀπάγοντα ἐν θρίαμβῳ πῖλον γυναικεῖον.

✱

Ἡ ἐκκύβευσις γενήσεται ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ φαληρικοῦ θεάτρου· ἢ ἐν τῷ περιβόλῳ εἰσοδος ἔσται προσιτὴ ἀντὶ ὀλιγολέπτου τιμήματος, κατάλογος δὲ πλήρης τῶν κερδῶν θὰ πωλῆται πρὸς ὀδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων. Τοιαύτη ἔσται ἡ σημερινὴ ἐν Φαλήρῳ ἐορτή, ἥτις βεβχίως θέλει συγκαλέσῃ πάλιν τόσοσιν πλῆθος, ὥστε προστιθεμένων καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς εἰσπραξέων ν' ἀνέλθωσιν εἰς 20 χιλιάδας δραχμῶν αἱ ἔλκι πρόσοδοι ἐκ τῶν δύο φιλανθρωπικῶν ἐορτῶν καὶ τοῦ λαχείου.

Εἰς Φάληρον λοιπὸν καὶ καλὴν τύχην! Ἄν πεινάσωμεν καὶ σήμερον ὅπως τὴν ἄλλην φορὰν, ἅς συλλογισθῶμεν ὅτι ἡ πείνά μας γίνεται ἀφορμὴ νὰ φάγωσιν ἄλλοι πεινῶντες πολὺ, πολὺ πλειότερον ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Τριγαλοποῦς

Τώρα ποῦναι κάθε Δέσσης ἢ ἐξώπορτα κλειωμένη καὶ τῆς τράπουλας ἔχάθη κάθε κέρδος καὶ ζημία, ἄλλος τρόπος σωτηρίας διὰ σᾶς δὲν ἀπομένει, παρὰ θέσεις τὰ σᾶς δώσουσιν εἰς τοῦ κράτους τὰ Ταμεῖα.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΙ

Ὁ θρίαμβος τοῦ ἐκ Κερκύρας μουσουργοῦ κ. Σπυρ. Σαμάρα ἐρχίδρυνε δικαίως πάντας τοὺς ἐν Ἑλλάδι φίλους τῆς τέχνης καὶ τὸ εὐελπι μέλλον τοῦ νεοῦ συνθέτου τῆς «Flora Mirabilis» διαθρύπτει καὶ παρηγορεῖ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν, τισούτῳ μᾶλλον ὅσον ἡ ἐπίδοσις ἡμῶν ἐν γένει μὲν εἰς τὰς ὠραίας τέχνας, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν μουσικὴν δὲν ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε οἷα προσδοκᾶτο, οἱ θρίαμβοι δὲ ἐν τῇ τέχνῃ ταύτῃ τῇ τισούτων συντελεσάσῃ ἀλλαγῇ εἰς τὴν λάμπρυνσιν τῆς ἐθνικῆς δόξης, παρ' ἡμῖν ὑπῆρξαν σπάνιοι καὶ οὐχὶ ἄξιοι λόγου πολλοῦ. Ἄπορον ἀληθῶς πῶς τὸ νεώτερον ἑλληνικὸν πνεῦμα τὸ τόσοσιν γοργόν καὶ χάριεν, τὸ τόσοσιν ἠδελφωμένον μετὰ τῆς ἀρμονίας δὲν ἐπετέλεσε προόδους ἐν τῇ μουσικῇ, ἥτις ἔσχε κοιτῖδα τὴν χώραν ταύτην κατὰ τὰς ἀρχαιοτάτας ἱστορικὰς προκδόσεις, λυπηρότατον δὲ ὅτι δὲν κατεβλήθη ἐνέργεια ἐνδελσγῆς καὶ μετ' ἀρυσσιώσεως γινομένη ὅπως περισυναχθῶσι καὶ ἀποκαθαρθῶσι ἀπὸ παντὸς ὀθνεῖου οἱ περιπαθεῖς ἤχοι τῆς δημῶδους φόρμιγγος, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ αὐτῶν σχηματισθῆ βαθυμυθὸν μουσικὴ ἐθνικώτερον ἔχουσα χρωματισμὸν. Ἡ ὀλιγωρία